

козаків проф. Лепняк, т.т. Жук і Козловський. Промови свої присвятили воді виласненню сучасного моменту. Особливо п. Жук зробив досить широкий огляд сучасних подій на Україні, та досить докладно охарактеризував так звані "большевизмський" рух. Цей рух, немов добрі волі дає людям щастя, не розпоряджася ніякими заходами для того, щоб не щастя перевести на діл, і нічого, окрім знищення всього старого та цинкового руйнування всього народного господарства, не робить, конаючи пам'яті собі яму. Бо для того, щоб щось збудувати нове, треба мати відповідні обставини, треба знати життєві обставини того краю й народу, серед якого проєктують нову будівлю, треба мати відповідний матеріал для цієї будови. Безвременно, нічого старого більшовики не мають. По більшиї часті це—молодих-мрійників, які не знають чого народкові потреби, не були ніколи в селі, не бачили що робиться в селянській хаті. І не диво, що досі вони нічого не створили, а зруйнували все, що можна було зруйнувати і знищити. Переведено дуже багато народного добра й далі переводиться і не далеко вже той час, коли на голову більшовиків звалиться кара обдуреного народу. Щоб як можна далі вдержатися при владі, більшовики, ці ультра-соціалісти, користуються послугами буржуазних царських жандармів, поліції й охрانیки та всього босяцького шумовника. Правда, ці всі "оподвижники" дуже очіди до грабунків, але що буде з ними тоді, як уже нічого буде грабувати? Так Росія катється з гори до повної, цілковитої руйни. І ця руйнісна зараза пешарється також на Україні. Сирізь чути крики розпущки і нестями перед більшовизмськими ватагами, котрі б'ють, ріжуть, паяють, насолоджують, змуцують й т. к. Однако надія на порятунку в розмаїстості та гнучкості українського народу, який зрозумів серйозну хилю й організується для безпощадного знищення на своїй землі цієї зарази.

"Під час промов виголошено "славу" українському військові, републиці, її представництву і правительству та всьому українському народові.

Далі приступлено до виборів старшини ешелону.

"В неділю, 3 го березня, відбув з нашого табору на Україну другий ешелон січовиків в числі 1200 чоловік. В 10 год. всі од'їжджачі сестри вистроїлись на головній вулиці табору. Під звуки січового маршу були вміщені в кареєного дому українські жовто-блакитні прапори, котрі стали на чолі курінів; велично залунали по табору. Ще не вмерла Україна, і під звуки духового оркестру од'їжджачі рушили походом з табору на станцію; довгою смугою протягнулись по шляху сині жупани й білізювські шапки. По дорозі багато прибувало німецького населення попрощатись з од'їжджачими, багато в котрих працювало у них не один рік. Настрий був бадзорий у всіх. Сонечко, з ранку

закрыте хиарами, під обід прояснилось, все зіграючи своїми проміннями і вливаючи надію в душі і тих, полонних що вічаються і тих що зостаються. Музика весь час грає по дорозі й на платформі, пока товариство сідало в вагони. На решті, в 1/4 до другої години потяг помаху рушив; замалюючи з вікон вагонів сині шапки, в останні прощання з товаришами і з Венцларом; швидко залунали по платформі і з вагонів "Слава Україні", і потяг став одіждатись. Провітти товаришів, вертались до табору ті, хто змігся нестучи в серці разом і смутком і радістю; раділи тому, що діждались на решті тієї, хвилі, коли вже по троху починають румати до рідної країни, а журились, що розпрощалися з товаришами, з якими може вже не доведеться бачитись."

Венцларський відхід пішов під командою підполковника Буктовича.

(Далі буде).

Опоряження Чернечої гори.

Виконуючи постанову губ. земських зборів про опоряження моголи Т. Шевченка, кінська земська управа склала комісію, яка побувала позавчора на Чернечій горі. В похід взяли участь як представники земства, так—запрошені інші особи, які були б комісії користі технічними, художніми та іншими порадами.

В нарадах з приводу опоряження моголи і гори брали участь: С. Петлора—голова Київської земської управи, В. Старий-Корольов—комісар Чернечої гори, Д. Одріна—член губ. управи, М. Педес—інженер, інспектор водних шляхів, П. Дяченко—художник, О. Лозодкий—голова Київської "Просвіти", М. Синицький—голова комітету по збуд. пам'ятника Шевченкові, Е. Лукашевич—доктор, член комітету по зб. п. Шевченкові, С. Сфремов—писменник—А. Ніковський—редактор "Н. Раді".

Комісія оглянувши пам'ятник, Чернечу гору та околиці признала, що національна святиня вимагає негайних і широких заходів для опоряження та охорони її, та що держава і громадські інституції не повинні жалувати коштів на цю справу.

Треба негайно почати закріплення гору, яка подекуди осіла.

Стежки слід усі закрити, а покласти доріжки. Всю територію гори треба добре огородити, щоб земля і рослина на горі були цілі та щоб не паслася худоба.

По горі комісія визнала необхідним позаводити азійки, плашки та обсадити їх, щоб не витоптували траву, та поставити лавки та столяки. Необхідно також запросити садівників, щоб напильував садовими на горі; провести на гору воду; чепурно опорядити кімнати в хаті при моголі і завести там читальню, бібліотеку літератури про Шевченка, робочий кабінет для майстрів та письменників.

Самий хрест трохи прихований тям, що могола осіла і високо повисли дерева. Тому мають підняти хреста на постамент. Штамети старі

й неч-цурні кругом хреста слід замінити новими та під с ним хреста.

Плавучий готель признано годячим для приїжджів з тим, щоб збільшити число кімнат та пристойно їх ремонтувати.

На узбіччю за територією моголи мають поставити скілька бараків для приїжджів, що спочуть який час прожити коло моголи для одпочинку. На березі повинні стояти човки для туристів, а на тім бері на островці завести пляж.

Для полегчення дороги на Чернечу гору та більшого притоку приїжджів поета на моголу слід покласти шосе "Київ—Київ", яке мале й економічне значіння, та організувати телеграф, пошту й телеграф. Потрібно приставити, спасательні станції.

В зв'язку з цими широкими заходами стоять досить складні питання про право господарювання на Чернечій горі, про власність, про околиці гори то що. Ці важливі питання вимагають заснування особливої комісії, в яку увійшли б представники губернского земства, уряду, Київського земства, міста Каніва та "Старої Громади". Цю комісію має організувати комісар Чернечої гори В. Старий-Корольов.

Що ж до всіх тих практичних заходів, які потрібні на цей сезон, заходів, які викликаються пильною потребою та маю в безсумнівній ентузіастичний характер, то признано що комісар може все це робити негайно, щоб це літо Чернеча гора була вже готова добре прийняти всіх прохан на моголу Тараса Шевченка. Комісар має тепер же просити військового міністерства дати на моголу національну вару із свідомих та інтелігентних воїнів. Починаючи з Великодня В. Старий-Корольов має поспішно зїти на Чернечій горі.

Партія соціалістів-федералістів.

На останніх (20 квітня) поширених зборах Головного Комітету партії в зв'язку з майбутнім партійним з'їздом, що признано на 10—11 травня, обмірковувалося питання про самостійність і федералізм. Після обміркувань комітет вирішив запропонувати з'їзду резолюцію, в яку увійшли б такі головні думки.

Партія під час складання своєї програми виходила з того погляду, що найбільш реальним і користним для України є федеративне єднання з Росією. Далішні політичні обставини, централістична і своєкористна політика російського уряду, суспільства і партій, ворожість їх до дісного федералізму і, нарешті, більшовизська авантюра—висунули ідею самостійної української держави. Рахуючись з новими реальними умовами життя партія с.ф. визнала державність України і весь час в своїй парламентській та загальній політиці підтримувала цю ідею і сприяла консолідації української держави.

Але разом з тим партія розуміє що ідея федералізму в політично-жизню має таке саме загально-світське значіння, як в соціально-економічному житті—соціалізм, і тому ці ідеї мають залишитись провідними думками партії. Як соціалізм єднає всі трудящі маси всього світу, так федералізм містить в собі ідеал того всесвітнього єднання держав, яке тільки і може бути надійною запорукою проти імперіалізму і війни.

Що ж до ближчих перспектив, то, рахуючись з реальними обставинами життя великорусини, партія для даного моменту має вклучити жадну можливість федеративного з'їзду з великорусини. Але разом з тим єднання з іншими сусідами, які утворюють нині свою державність партія повинна ухвалити можливим і бажаним для інтересів України.

В союзі промисловців.

12 квітня зареєстровано устав союзу промисловців, торгів, фінансів та сільського господарства України. Союз має на меті захистити інтереси економічного зросту й добробуту України, обмірковувати, висунути та розробляти міри щодо розвитку й розвитку всіх галузей господарського життя краю, так само як і представництво інтересів промисловости, торгів, транспорту, банкової й страхової справ та сільського й господарства. Ідеї союзу в промислових, торгових, фінансових та сільсько-господарських колах зустріли загально сприйнятливо. Тепер члени тимчасового комітета союзу ведуть переговори з катеринославськими й харківськими представниками з приводу прийняття їх до союзу. Одеський район уже пристав до союзу. Найближче завдання союзу—спільно з з'їзду представників усіх організацій та окремих підприємств України, які співзвучають цілям союзу. З'їзд мають скласти на початку травня, після чого союз візьметься до здійснення своєї програми сповна. Цими днями вийде перше число "Известій" союзу, де будуть друкуватись статті інтернаціонального характеру, про те, що робиться в союзі, а також і статті спеціальні по всіх питаннях, які найбільше цікавлять всі продукційні та торгові кола краю.

Польське військо стягається до Дніпра. Останні відомості, які ми вчора одержали, вказують, що полки розташувалися в околиці чотирьох волостей канівського повіту. Штаби їхні стоять приблизно від ст. Миронівки до Степанівки.

Польське військо на Канівщині.

Польське військо стягається до Дніпра. Останні відомості, які ми вчора одержали, вказують, що полки розташувалися в околиці чотирьох волостей канівського повіту. Штаби їхні стоять приблизно від ст. Миронівки до Степанівки.

Полки чинять насильства, грабують та всіляк непотребства. Селяне од їх розбігаються з худобою в ліси. Засів під великою небезпечкою: господарі потівали, а озимину польське військо нещадно топочить. Кожеї в

своїх складі забирають або вилучають виміювати на свої заморенішки.

На російській мові штаби польського війська розсилають сільським комітетам накази приготувати і виставити за гроші зерно, муку, крупу, сало, але потім накази забирають все та, звичайно, нічого не платять.

Серед польського війська є величезні частини сербів, чехословачів та більшовиків. Єсть і азотрийські полки одиначами.

Зборі чинало, але селяне кажуть, що до гармат знаряддя єсть дуже багато, бомби в дуже великому числі.

Полки роздають селянам свої вилучення, в яких пишуть, ніби німці розіслали Центральну Раду, і закликають виступити з ними проти німців.

Місто Канів взято під охорону німецького та українського війська. В околиці Каніва по селах стоїть німці, про яких селяне кажуть, що поводяться вони лагідно, шодко насильства не роблять, мають свої зарчі. Кудяючи всякий дрібязок вилучають, за все платять.

Польське військо намаганням пробитися на той бік Дніпра, а інші рушити в Чернігівщину.

На Курщині.

З газет випадком доставлених нам із Курьєра довідуємося, що вся Курщина аж стогне од більшовицького ярма. Людям, що пробралися в ці газети, каже, що людність мовить Бога, щоб скоріше прийшли німці, щоб звільнити од напастинців. Члени Української ради під Німеччину—нам все одно, аби не большевиків!

Курській раді салі і роб. департаментів головною організацією був доклад про становище. Він вказує, що більшовицька армія добула, а за другим залом винищувати. В другім випадку військово-сподівано перемогти переміти, звільнити населення, що їде вперть, від чого ніхто назад не вернувся. В бою з німцями більшовики несуть великі втрати людські, тим часом як вони оперують невеличкими загонами. Слід дати тільки й мають клопоту, що звільняти. Коли оглянуть усе військово-сподівано перемогти переміти, то раз-раз будуть при їх десятих тисяч руйнування. Після цих поспівань рада департаментів вирішила комісара, якого сунуть за з'їзду Білгороду. На останку комісар повідомив раду депутатів, що жадної труднощі розбити німецьке та українське військо нема, бо весь час на Курщині оперує невеличкий загон в 250 чоловік.

В самому Курьєру бенкетні доповіді до того, що цими днями 30 тисяч верховців оголоши будинок курського коменданта, потрабували в його все до того нагробане добро і знамя. Нікого на підземі більшовики не випускають, боїться розголосу про їхні хаяйнування та безлад серед них самих.

Війна з вітриками.

Одповіді д. Науменкові. (Київ).

Божню мою думку, що не схожа з його думкою, д. Науменко признає помилково; це—найнижчий сорт критики, що був би більше до людя якогось дорослому "кинослагателю", а не до нашій людині.

Дуже повстає д. Науменко проти виразу в моїй книжці, що Литовський Статут був написаний "нашою мовою". Мій неясний вираз дуже приваб до внодобі рецензентові і він його наводить аж двічі і не спинається навіть перед тим, аби додати сюди й "отсебратину": мій вираз "нашою мовою" після рук д. Науменка в друге стає вже "нашою українською мовою". Я не буду тут приводити того слова, яким прозивають таке перекручування; скажу тільки, що д. Науменко, знаючи історію української мови, міг би вбачити тут просто невідповідний вираз, бо це ж ясно, що тут "наша мова" ні в якому разі не теперішня українська мова, а тільки літературна мова XVI віку, що вживалася тоді, як спільний продукт для всієї литовсько-української держави. Тільки бажаннями "любити" автора примусило рецензента схилитись за неясний вираз обома руками віддати йому своє значіння.

Мову Литовського Статута д. Науменко радить мені знати "западно-руською мовою", це-то так, як приїждити прозивати її в російській літературі. Я довгий оказав, що цей старий термін буде одповідати своєму слову тільки тоді, коли тут під товським Статутом; але ж я в своїй книжці залічу до українських пам'яток (писаний, звичайно, не нашою теперішньою українською мовою, а тодішньою літературною), скажемо, Слово Святиї 1596 р. і Слово Павла Бериди 1627 р.; можна було б поставити і проти цього, бо ці пам'ятки білоруси давно вже зарахували на свій бік, на ту "западно-руську" мову, яку вони більше вважають своєю.

З рецензії виходить, що ніби я літературну діяльність Глібова і П. Сфремова одомо до 1847 р.; сказав, що могла тільки людина, що нависне випливає в книжці зяєс темні місця,—кажучи про цих письменників, я навіть рока не згадую.

Не обидяє д. Науменко навіть дурнарьських помилок і силе їх на мій рахунок.

Так, в оригіналі в мене було написано про Драгоманова, що він професорував у Софії", слово "Софії" написане було некорірно і в друкарні з його зробили "Сербії"; казав, як раз по коректу читав не я. Не треба бути великим палеографом, щоб знати, що тут не більше, як прикра друкарська помилка, але вона має змогу д. Науменкові пустити проти мене ціле джерело бульварного красномовства.

Який це хибний шлях—будувати рецензію на друкарських помилках, позбув сам д. Науменко. Ось перед мене його призначення: "Загальні принципи українського правопису"; хіба можна, "не почервонівши од сорому" писати таке (див. ст. 12): "Комісія при Академії Наук висловила проти писання і після суголосних згуків"—цього наукова комісія ніколи не могла постановити...

Ще приклад. Кінчить д. Науменко свою драхліву рецензію цитуючи відомого підпису під козаком Мамаєм і замість "куму б'є" пише "куму б'є". Це вже, як казав Курьєрський в листі до Івана Курьєра, "не тільки ученим і искусным мужем, но и простимъ, и дѣтямъ съ удивленіемъ и смѣхомъ"!

Проте—і про сором, і про слова Курьєрського і беру з лексикону д. Науменка, бо сам я переконаний, що це тільки друкарський недоглад і, рецензія якихось висловів з цього не вважаю можливим, і точити війну з вітриками лишам схожекомонним Дон-Кихотам.

Наприкінці необхідно д. Науменко це од маленького переручування; він пише: "що думав автор, помістивши на об'єдці малюнок"; чого ж рецензент звертається до автора внаслід, коли на обгортиці зазначений і художник, що робив її. Нащо напускати туману, ніби автор робив об'єддану?

Не подобається рецензентові і вказана ціна на мою книжку,—знову докоріть не по адресі. Але я раджу д. Науменкові зробити ось такий рахунок: його книжечка "Загальні принципи" в 20 сторінок на паганьним папері в 1917 році коштувала 25 коп.; коли виходила моя книжка (гарний папір, 272 сторінки, 126 малюнків), ціна на папір і друк була вже вдвоє більша; надбавкам середнього слав'янства, середньої слов'янської культури.

Почав мій рецензент українською культурою, а скінчив "чужою Маною". Не погана й для його символізація.

Приймаю до уваги і частині цієї статті мені з Бошна зробили Бонна.

Так, скажемо, в попередній частині цієї статті мені з Бошна зробили Бонна.

Приймаю до уваги і частині цієї статті мені з Бошна зробили Бонна.

Приймаю до уваги і частині цієї статті мені з Бошна зробили Бонна.

Приймаю до уваги і частині цієї статті мені з Бошна зробили Бонна.

Приймаю до уваги і частині цієї статті мені з Бошна зробили Бонна.

В. Р. В. Д., 2. Грошова справа, 3. Віжучі справи. Збори природничої секції відбулися в п'ятницю 26 квітня в 5 год. вечора в помешканні Наукового Товариства (В. Підвальна ч. 36, п. 8).

Порядок зборів такий: 1. Доклад тимчасової ради природничої секції, 2. Доклад проф. П. Турковського. Про організацію природно-історичного відділу при міністерстві торгівлі і пром., 3. Доклад проф. В. Луницького: "Найближчі завдання геологічної роботи на Україні", 4. Справа видання "Збірника природничої секції", 5) Віжучі справи".

Начальник Головної інженерної управи отакам Матішевич приймає одвідувачів по вівторках та суботах од 12 до 14 год. дня.

ТЕЛЕГРАМИ.

Офіційне повідомлення генерального штабу У. Н. Р.

20 квітня. Південний фронт. Загін бригади Натієва під керівництвом полковника Вахбачана, не даваючись на всі труднощі в дорозі, сьогодні через Ново-Олександрівку перш вступив у Крим і продовжується до головного міста Таври Сімферополя.

Східний фронт. Нічого нового. 21 квітня.

Південний фронт. Нічого нового. Східний фронт. Загін бригади отамана Натієва не даваючись на великі власні втрати кинувся до кількох тисяч большевистських банд, збив їх, погнав і на їх місцях увійшов в Слав'янськ. Захоплено багато різного майна.

Офіційне повідомлення. 21 квітня.

Відносно стучок між селянами і польським військом в районі Немірова повітовий гайсінський комісар надіслав донесення, зміст якого такий: 13 квітня селяне села Медвеже та інших сел брацлавського повіту вихали засівати поля поміщиці Шербатової, але ж скоро на поля приїхало 75 польських легіонерів, які поставили селянам вимогу, щоб вони не сіяли. Селяне обеззброїли поляків.

Ранком 17 квітня поляки оточили Медвеже і намагалися, щоб селяне самі напали свої хати, а хто не згодувався, забивали дітей і жінок, загнали в огонь і все грабували. Спалено 30 хат. Селянство вступило в бій з поляками, нарешті оточило Немірів і пропонувало легіонерам здатися; ті одмовилися і почався бій. Перемога була на стороні селян, котрі взяли в полон 200 поляків і одправили їх у Брацлав. Селянство заявляє, що воно згоджується годувати поляків, аби вони тільки не боронили сіяти і не робили бешкетів. Полковник. (УТА).

Германське офіційне повідомлення від 20 квітня.

ЗАХІДНИЙ ФРОНТ. На бойових фронтах діяльність піхоти обмежувалася розвідкою. Буряний огневий бій коло Вітшея та Байель. Надвечір піднявся артилерійська діяльність між Скарпом і Сомою. Коло Аври на північний захід од Морея енергійний артилерійський огонь не переставав на протязі всього дня.

У Вогезах на південний захід од Маркіра напад на шани супротивника закінчився щасливо ще й бранців узяли. На інших фронтах нічого нового. Перший генерал-квартирмейстер Людендорф.

Австрійське офіційне повідомлення від 20 квітня.

На італійських фронтах менше не дала розвинути бойовій діяльності. Начальник генерального штабу.

Генеральний бій.

З певних джерел повідомляють: В південній частині України великі величезні боєві операції. По всіх відомостях у Криму большевистські вивістки дають генеральний бій українському війську. Сюди вони постягали всі військові частини, які мусіли одступити з території України і всіх матросів большевистського Чорноморського флоту. Останні 2 дні бій ішов з нечуваною енергією з обох сторін. Большевики були зовсім розбиті і одступили, але по дорозі все ж таки дуже вперто билися з підмогою, складеною з нових поповнень. Захоплені бранці свідчать, що большевики в Криму скупчили всі свої сили і мали на думці звідти розпочати нове наступання на Україну. Однак енергійне наступання відважного українського війська ніком розстроїло цей план, і большевистське військо розбите цілком.

До штабу українського війська

що дня перебувають численні делегації кримських татар з проханням, щоб наше військо як найскорше визволило Крим від большевистського руйнування. Такі ж самі делегації перебувають від української, російської, єврейської людності, а також і від німецько-колоністів.

На всім південнім фронті українське військо енергійно йде вперед і місцева людність скрізь його широкі вітає.

На південному фронті.

Отряд полковника Балбачана витримав дужий боєвий іспит. Большевистки пустили в ход свої засоби. З аеропланів була скинута величезна кількість відривів, і спеціальні агітатори намагалися усіма засобами притягнувати дух нашого війська, однак перемога лишилася на боці українців.

По відомостях з Сімферополя людність нетерпляче чекає приходу українського війська. Делегатації все перебувають.

Німецьке офіційне повідомлення. 21 квітня.

ЗАХІДНИЙ ФРОНТ. Військо армії кронпринца Рупрехта й німецького кронпринца на бойвих фронтах обидвіма розвідками довели до впертих боїв піхоти. Коло ла Басе Ленца й Альберт вогневі бої. Між Аврєю й Уауою також енергійна артилерійська перестрілка.

Військо армії Галловиха й герцога Альбрехта: між Маасом і Мозелем саксонські батальйони атакували американські позиції коло Сеймерей, взяли штурмом цю місцевість і захопили позиції супротивника на протязі двох кілометрів в глибину. Незначні контратаки супротивника були відбиті. Зруйновані захоплені нами місця, де було розташовано військо супротивника, наше військо атакуючи відійшло назад на свої позиції. Криваві втрати англійців надзвичайно великі 183 американців між ними 5 офіцерів взято в полон, захоплено 25 кулеметів. В бою з французами на північному заході від Морвіля (на схід од Понт-А-Мисон) ми взяли полонених. Ротмістр Рітгофен мав 79 і 80, а лейтенант Буклер 31 авіопобіди.

СХІДНИЙ ФРОНТ (Україна). Після перемоги над супротивником коло Перекопа й Карл-Козака наші війська відібрали собі шлях до Криму.

МАКЕДОНСЬКИЙ ФРОНТ. Ожвавлена діяльність супротивника на заході від озера Дойрана в долині Струма.

Перший генерал-квартирмейстер Людендорф. (УТА)

Австрійське офіційне повідомлення. 21 квітня.

На багатьох участках південно-західного фронту оживлені артилерійські бої та діяльність розвідників. Капітан Вушоський мав 29 авіопобід. (УТА)

Ідуть великих подій.

ОДЕСА, 22. Прибули в Севастополь моряки, котрі передають, що на дредноуті "Воля" відбулося зібрання матросів, робітників і солдатів лівого крила, які ухвалили постанову "Центрофлота" взяти владу міста у свої руки і об'явити диктатуру Чорномор'я. Зібрання послало матроський чорногвардійський загін для охорони форти і большевистських організацій. Коло турки була сутячка між матросами і групою робітників, є забиті і ранені. Вночі по розпорядженню "Центрофлота" зроблено ряд трясів, і арештів офіцерів гласних думи, членів професійних союзів. Роскол між робітниками й матросами збільшується. Робітники визнають тільки нового "совета", і одмовляються виконувати прикази попереднього большевистського, якого підтримують моряки. Настрій в місті дуже пригнічений, що-години можна ждати великих подій. (УТА)

Румунізація.

ОДЕСА, 21. Із Акермана повідомляють: Видано приказ Румунського коменданта щоб державні громадські й приватні інституції обов'язково вживали румунський стяг і написи румунською мовою. (УТА)

Вісти з Одеси.

ОДЕСА, 21. В Одесі на двадцять восьме травня скликається губернський з'їзд українських есерів. Головним губернським комендантом видано наказ перевірити в тих, хто приїждять по залізницю або по морю, документи, щоб цим розгрозити місто від злочинних елементів. Провіряти будуть в поїздах патрулі. Зацікавлені військові особи будуть затримуватися й одправлятися до коменданта, а цивільні до начальника міліції.

Кішинівська газета Румунія Нова повідомляє, що вже початі роботи по утворенню тимчасових пунктів в

містечкові Атаки Хотинського повіту, Резні, Бендерах, Акермані, Новій Кілії, Ізмаїлі та Рені.

ОДЕСА 21, Особи які прибули із Севастополя передають, що центрофлотом призначено морські рейси між Севастополь—Вулти та іншими портами, бо німці захопили транспортні "Казак", "Труд" і петляли пароплав "Ростов".

Міською управою поставлено командувати своєю представництвом в Костянтинополь для вивчення питання щодо закупки вугілля для потреб міста.

У Кишинев прибув румунський міністр фінансів Соулеску для переговорів з бесарабським міністром фінансів про організацію урегулювання фінансових справ Бесарабії.

Міністрам від Бесарабії в румунський кабінет увійшли голова Сфату-Церія Інкулц і префект-міністр буршої молдавської республіки Чугурян, на місце Інкулца головою Сфату-Церія обрано професора Споре, який в великій казармі по російськи вкромові між нашим об'єднані всі свої сили на утворення з Бесарабії нового життя і в загальних для всієї Румунії рамках повернути Бесарабію на той шлях, з якого насильно її звели сто років тому. (УТА)

Большевики в Одесі.

ОДЕСА, 21. Із Миколаєва "Одеським Новостям" повідомляють: кільканадцять большевистів падали на німецьку варгу коло радіостанції. Салдати стали стріляти з рушниць і кулеметів; большевики розбіглися одного німецького салда та легко ранено. В зв'язку з цим німецьке командування констатує, що спокій в місті ще не наступив і що воно не може зняти веного стану у місті і зв'язаного з цим обмеження волі. (УТА)

Посівполюща.

КИЇВ, 21. Посівполюща одержала відомості про стан засіву буряків і збіжжя. В кийському повіті ярові засви відбуваються дуже гарно. Засів буряків ще не почався. Села Турбіва, Ступівка, Дідовці засіяли овес, інші села кічають уже засів. Насіння вистарчить. В Таращанському повіті більшість полів засіяно вже яреною, починають сіяти буряки. В деяких селах сіють хліборобів збіжжя місце буряків. З Волин старокишинівський повіт забезпечений буряковим насінням. Посів одбувається нормально. В Ізяславському повіті нетрудові господарства роздані на весняний посів громадам, товариствам та артілям,—організовано кадр агрономів. Коли насіння буде прислана вся земля буде засіяна. Селяне просять прислати пудів. Дубенський повіт поніс великі втрати через воєнні операції, просять прислати насіння.

Із Полтавщини. В Хорольській та Кобеляцькій повітах сімба ярина йде нормально. В Ромекським повіті є лишні посівних буряків. В Кременчуцькому—під буряки приготовлено тисячу десятин і просять насіння.

Із Чернігівщини—в Ковелецькому повіті вже сіють буряки.

Із Поділля: В Гайсінському та Ямпільському повітах вже сіють буряки. Виявляється не вистає бурякового насіння й акавіє, сімба затримувється через це. Сімба ярового хліба йде успішно.

Камеєцький повіт як прифронттова полосу, просять прислати 700 тисяч пудів зерна.

Із Курщини—Путівський завод просять прислати для бурякових плантацій насіння. (УТА)

Кінець хлібного кризису.

КАТЕРИНОСЛАВ, 21. Хлібний кризис вітається. Пайок нов збільшують. В Нікопольі згромаджено до 200 тисяч пудів зерна, селяне хліб підвозять. На запитання Ради про воєнний стан міста австро-німецька комендатура заявила, що це зроблено виключно задля охорони міста й залізниць, які йдуть до Катеринослава. (УТА)

Великоруський імпералізм.

Особа, що приїхала з Повежа та з центрального району переказує, що селяне-великороси ставляться дуже вороже до України і взагалі до українців. Недоволені воєн самоїстійністю України і отверто признаються, що як повернуться їхні бранці з Німеччини, то вони силою зброї примусять Україну знову з'єднатися з "єдиною неділямою".

Вияснення земельного фонду.

КАТЕРИНОСЛАВ, 21. В цілях проведення в життя земельного закону Губезем Управа послала по губернській спеціалістів перевірити та вияснити земельний фонд живого й мертвого інвентаря. (УТА)

Оповідатки.

Переклади з рос. нім. польск. мови на українську і навпаки. Матеріали п.д. Кругло-Унівора. 3-7 Козаченку і М. Підвальна 4-11 Лявину від 8-9 ранку і 3-вполон. 2-701-2

В кийській інтендантській річєвій силда негайно потрібні для охорони майна офіцери українці. Референції необхідні. Зголошуватись в управлінні складу, Цитадель 15 за Ляврою від 10 до 3 год. 2-716-1

З огляду на майбутнє відновлення винокурень, правління винокуренького відділу при кийському товаристві сільського господарства просить п.п. членів прийти на нараду, котра відбудеться в четверг 25 (12) квітня о 12 годї дїя в помешканні товариства — Лютарівська № 11, пом. 16. Правління. 1-712-1

Інформаційному Бюро М. В. Справ потрібні досвідчені агітатори з повідченням партій. 1-713-1

Від державної комісії.

Цим подаємо до відома всіх фабричних заводів, щоб вони замовляли потрібні їм машини та інші річі для фабричної промисловости в державній палаті торгів при народнім міністерстві торгів і промисловости. 1-711-1

Від 27 лютого цього року на Поділлі—в Кам'янці—Подільській виходить щоденна демократична наєта

"ПОДІЛЛЯ"

Передплата на 1 м.—5 карб. на 3 м.—15 карб. на 6 м.—25 карб. Адреса редакції: Кам'янець—Подільський. Центральна пал. Редакція "ПОДІЛЛЯ". 5-0125-1

Технічно-торгово-промислово і агентурно-посреднича контора

інженера ГЛЯСЕРА і К-о

Київ, Хрещатик 7 тел. 20-05. В цих днях висілає своїх представників до центральных міст Австро-Угорщини і Польщі. Приймають ділові поручення і замкази. Контора відкритена від 9 до 5 години вечора. 1-717-1

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЖУРНАЛ — ТИЖНЕВИК

"НАРОДНЯ СПРАВА"

"НАРОДНЯ СПРАВА" демократичний тижневик, який буде обслуговувати широкі верстви українського народу. "НАРОДНЯ СПРАВА" буде дбати про інтереси українського селянства та робітництва. "НАРОДНЯ СПРАВА" усім зрозумілою рідною мовою буде освітлювати питання політичного та громадського характеру. "НАРОДНЯ СПРАВА" буде містити щотижневі огляди життя Української Народньої Республіки та відомості про діяльність українського правительствта. "НАРОДНЯ СПРАВА" міститиме статті і даватиме багато чисто практичних порад по сільському господарству та кооперації. "НАРОДНЯ СПРАВА" буде широко освітлювати життя Народніх Рад, Селянських Спільнот та Прогістів. "НАРОДНЯ СПРАВА" буде уміщати оповідання з народнього життя, фельетони та вірші. "НАРОДНЯ СПРАВА" необхідний часопис для всіх селянських організацій, Прогістів, народніх управ, кооперативів, шкіл та для усього селянства. Видає "НАРОДНЮ СПРАВУ" Київська Губернська Нар. Упр., редакція комітет. Адреса редакції: КИЇВ, Володимирська 33. УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: На рік — 12 карб. а 1-го мая до кінця року—8 карб. на 4 місяці — 4 карб.

Передплатуйте селянський журнал "НАРОДНЯ СПРАВА".

Українське Видавництво у Катеринославі

С. Русова. Доділляне виховання.	Ц. 3 карб.
Народні казки. З малюнками.	Ц. 1 "
Л. Українка. Воляри. Драматична поема	" 1 " 50 к.
Мамин-Сібіряк. Старий горобець. Оповідання для дітей, з малюнками.	" " 30 "
Малюйте діти! Книга для розмалювання.	" " 80 "
Мамин Сібіряк. Поганя десь Василя Івановича. Оповідання для дітей.	" " 30 "
Чередищенко. Захисти для селянських дітей у літку	" " 30 "
В. Грінченко. Як жив український народ	" " 30 "
М. Загірля. Про виборче право	" " 30 "
Друкуються і незабаром поступлять в продаж: Котляревський. Повний збірник творів. Котляревський.—Загала Полтавка. Л. Українка.—Стародавня історія східних народів. Коршєнко.—Запорожський клад. Кащенко.—Історія Запорожжя.	
СКЛАДИ: 1) Катеринославо, Прогіст, Озерні ряди, № 24, книгарня "УКРАЇНА".	
2) Київ, Нестерівська, 27, книгарня видавничого т-ва "КРИНИЦЯ".	
Окрім того книгарня "УКРАЇНА" має на складі всі видання видавничого т-ва "КРИНИЦЯ" у Київі і такі твори А. Нащенка:	
1) Оповідання про Славу Військо Запорож. Низова. З малюнк. й картами (Друкуют.)	1 р. 20 к.
2) Зоряно. Повість. Вид. 2.	1 р. 40 к.
3) Великий Луг Запорожський. З малюнк. й картою Великого Лугу. Вид. 2. 1 р. 40 к.	1 р. 40 к.
4) Про Гетьмана Сагайдачного. Історична повість. З малюнк.	1 р. 75 к.
5) Борці за правду. Історична повість. Вид. 2.	2 р. 50 к.
6) Запорожська Драма. Істор. опов. з малюнк. Вид. 3.	1 р. 20 к.
7) На проєсній. Драма з життя укр. "Прогіст" на 5 дїя 2 вїд.	1 р. 50 к.
8) Кость Гордієнко Голово. Останній лицарь Запорожжя. Істор. опов. з малюнками Вид. 2.	1 р. 90 к.
9) Над Кодацьким порогом. Істор. опов. Вид. 2. З малюнками	1 р. 40 к.
10) Славіні побратими. Істор. опов. Вид. 2.	1 р. 40 к.
11) Зруйнована гніздо. Історична повість.	1 р. 50 к.
12) Тяжкий грїх. Оповідання.	1 р. 20 к.
13) У запалі боротьби. Істор. повість. Вид.	3 р. 00 к.
14) Під Корсунем. Істор. повість.	1 р. 80 к.
15) Перерід. Оповід.	1 р. 30 к.
16) Малювання на Дніпрові пороги. Опов. для дітей з малюнк.	1 р. 40 к.
17) Неволя бусурманська. з малюнк.	1 р. 80 к.
18) Про гетьмана Самійла Кіпчу	1 р. 00 к.
19) Згадки про Сагайдачного. Оповід. для юнацтва з малюнками Вид. 2. 1 р. 40 к.	1 р. 40 к.
20) З Дніпра на Дунай. Історична повість для юнацтва. Вид. 2.	1 р. 50 к.
21) Зоря Нового Життя. П'єса на 4 дїя. Вид. 2.	1 р. 50 к.
22) По Закону. П'єса на дві дїя.	1 р. 50 к.
23) На руїнах Сїчі. Істор. опов.	1 р. 35 к.
1) За що? Оповід. з часів визвольного руху	1 р. 65 к.
2) Дрібні оповідання: 1) Сіркова могила; 2) Пригода з кобзарем; 3) Щирі малороси; 4) Мрії й дійсність; 5) Дим.	
3) Як і на що ми ур'яжаємо "Прогіст"	1 р. 40 к.

Книжки висілаються тільки за готівку. Книгарям і гуртовим покупцям звичайно знижка.

ОГОЛОШЕННЯ.

В додаток до оголошення про продаж нездатного майна в річєвих інтендантських складах, кийському і ромекському з 26-го квітня в білоцерківському а 29-го квітня, головне інтендантське управління запрошує брати участь кооперативні, банкі, комерції та всіх інших осіб і організацій. 1-714-1

ОБ'ЯВА.

Кийська міська управа доводить до загального відома про терміни плачення зборів:

- 1) за автомобілі, мотоциклети та велосипеди—1 травня.
- 2) за коней, екшапів та собак—15 травня.
- Розбір зборів: А) за автомобілі для особистого вживання 12 карб. для громадського вживання пасажирського 6 карб. та тагарові 4 карб. з можливої сизни річно; Б) за мотоциклет 12 карб. з можливої сизни річно; В) за велосипед 3 карб. з кожн. річно; Г) за коня 36 карб. з кожн. коня річно; Д) за екшап 90 карб. з кожн. екшапу річно; Е) за собаку 10 карб. за кожну собаку річно.

На впадені незалачення на термін збору, такий стається в подвійному розмірі. Член управи І. Кручинський і Діловод Дзюбенко. 3-715-1

Приймається передплата на 1918 р. на офіційний орган

"Вістник Ради Народніх Міністрів"

Української Народньої Республіки. Передплата на 1 місяць 3 карб. " 2 " 6 карб. " 3 " 9 карб. Всі оголошення як урядові, так і приватні приймаються за рядок петіту і карб. 25 коп. на один раз. Адреса редакції і контори: КИЇВ, Хрещатик 38, Прес-Бюро. 3-0124-1